

POEMES DE NADAL

CHRISTMAS

Planten un arbre sense arrels
al living,
i fan que llevi, de sobtada
torrons de can Fatjó
i un tren elèctric.
El favorit,
el dolç monopolista
despengen un estel
-tal com ho dic-, si volen,
per al fill embrutit
que marraneja.

Doncs, està vist:
fer miracles no és pas cosa de sants
ara com ara.

I tampoc ningú ja no s'estranya
-ni la rància donzella,
cul refinat de sagristia-
que l'Infant vagi nu
a l'hivern i de nit.

Pels christmas de tres tintes
s'endeuten els pobres.
I amb el pretext dels Reis
degollarem tants innocents com calgui.

No, no exagero.

Pere Quart

Vacances Pagades, 1960

NIT DE NADAL

La gent reposa
colgada al llit.
El llop no gosa
moure brogit.
D'un vell estable
mal ajustat
la llum eixia.
Fuig el diable.
La nit és dia.
Jesús és nat.

El bou reclusa
poquet a poc.
"Decanta't, mula,
per fer-li lloc".

Oh meravella!
Penja una estrella
de l'embigat.
Les profecies
són aquests dies.
Jesús és nat.

La neu afina
xòrracs avall.
Canten el gall
i la gallina.
Els àngels broden
el cel d'estrelles.
Els pastors roden
amb vestits nous
perdent els bous
i les esquelles.

Guerau de Liost

UN NADAL D'ENYORS DE PAU

En aquest dia oblidaré l'angúnia
de tots els homes i aprendré el goig nou
d'alliberar-me de la llur rancúnia
lloant la mula i enaltint el bou.

Que si llur baf amorosí l'estable
i foren bona companyia a Déu,
l'escalf que els homes neguen, confortable,
la meua vida trobarà prop seu,

i aquella gran comprensió callada,
com la guspira de la humanitat,
que a la mula i al bou els fou donada
perquè sabien la fidelitat.

Josep M. López Picó

Llibre dels Bons Auguris, 1947

ELS NÚVOLS DE NADAL

Els núvols de Nadal no sé què tenen
que són manyacs: no posen
gens de malícia al cel:
pel blau puríssim dolçament s'estenen,
a la llum de la posta suaus s'encenen
i de nit deixen veure algun estel.

És una de les coses més alegres
veure entre núvols els estels brillar.
Tenebres de Nadal, no sou tenebres;
més hi veig en vosaltres
que no en el dia clar.

Ai, nit que vas passant silenciosa;
ai núvols blancs que pels estels passeu;
ai, llum, que no ets enlloc misteriosa;
ai, portal de Betlem, que ets tot arreu!

Quan me vulgueu donar més alegria
parleu-me dels Nadals ennuvolats,
i em veureu com infant que somnia,
que riu a lo que veu
amb els ulls aclucats.

Joan Maragall

CANÇÓ DE NADAL

Branca rompuda pel vent espectral
-un dia plena de fulles i rama!-,
dóna'ns la flama, la flama, la flama
no de cap negra foguera del mal,
sinó la flama del foc de Nadal.

Tu, vent geliu, el que fibla i somica,
no véns amb rúfol missatge del mal;
cara a la llar fas un poc de musica
en tot forat assajant una mica
els flabiols de la nit de Nadal.

Balba enyorança, nafrada recança,
vegeu: de nit els estels van mostrant-se;
ah, no us pertoca de caure al fondal,
sinó d'aprendre la dansa, la dansa
d'àngels i sants en la nit de Nadal.

Josep Carner

NADAL SENSE TU

Nadal sense tu.
Respirava la falsa tristesa dels cants i la dansa,
i en la càlida nit invertida
cercava l'estel de ningú,
car aqueix fóra el meu. L'enyorança
només, tota sola, com una mentida
d'amor, era meva!
Quin estiu més cru!
Quina gèlida neu que no neva!

Soletat hostil!
Soletat, dolça amiga d'antigues estones,
ara em puny el teu aire senil
i aquesta mirada secreta que em dones,
tot dient-me: "Seré ton asil
com llavors que amb la mòbil peresa
i l'angèlic orgull i el misteri viril,
pel jardí calorós de la greu juvenesa,
componies en mi ton estil".

Adéu soletat!
Sigues l'ombra marcida dels sants i dels savis!
Car al míser Adam, l'endemà del pecat,
ja li calen, contigus, uns llavis
per al cant amorós, per al reny assuaujat,
per al crit que l'empeny a l'esquiva fortuna.
Per al bes, per al bes de foc humitejat,
potser en nits de Nadal, a l'hivern o a l'estiu
-com la meva-, i amb lluna!

Pere Quart

Oda a Barcelona, 1936